Campanades

Campanades

JUDIT PUJADÓ

Calen pocs anys per convertir una novetat en tradició. Si ho hem viscut de petits ja deu haver existit sempre. I si ha existit sempre, ja és tradició. Neil Postman ho explica molt bé en un dels seus llibres. Resulta que la seva dona, quan feia tall rodó, tallava les puntes de la carn abans de posar-la a la cassola. Va preguntar-li per què ho feia i ella li va donar tot de raons culinàries: que si té més bon gust, que si queda millor... finalment va admetre que ho feia perquè també ho feia la seva mare. El sociòleg va demanar a la sogra per què tallava les puntes del tall rodó i la sogra va esgrimir les mateixes raons que la filla. Ella també ho feia perquè sempre ho havia vist fer així. Incansable, Postman va anar-ho a demanar a l'àvia de la dona. "Tallo les puntes del tall rodó -va dir-li- perquè tot sencer no m'hi cabia a la cassola".

Els que rondem la cinquantena sempre hem celebrat la nit de Cap d'Any menjant un gra de ra m amb cada campanada. Un costum que, com ja saben, diuen que va comen ar el 1909 perqu hi havia excedents. Alg es va empescar que menjar dotze grans de ra m els primers dotze segons de l'any portava bona sort. I qu millor per vendre un producte que afirmar que porta bona sort! En el fons tots pensem que ens en mereixem m s de la que tenim. Molts anys hem seguit les campanades per la tele. De petits f iem apostes a veure quin seria l'anunci m s car de l'any, quin emetrien abans que toquessin els quarts. Sovint eren marques de refrescs o de cava. A Canal Sur aquest any han incorporat una novetat: emetre un parell d'anuncis entre mig de les campanades. Un error? Potser s . O, qui ho sap? Potser l'inici d'una nova tradici .

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2015/01/03/campanades/704100.html?utm_source=rss